

TRIBUNA

Ser dona en el món actual

ROSA GILI CASALS, CONSELLERA GENERAL DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALDEMOCRATA

L'organització del primer fòrum mundial de dones francòfones del darrer 20 de març, que comptava amb el suport del nostre copríncep François Hollande, va ser acollida amb molt d'entusiasme i d'esperança de cara a la millora de la situació de la dona al món francòfon.

La jornada del 20 de març va ser colpidora en emocions per a molts dels testimonis, provinents essencialment del continent africà. Van ser molts els que van destacar el retrocés en el tracte a la dona. Efectivament, la pobresa, les guerres, les situacions de crisi afecten en primer lloc les persones més vulnerables, i entre elles les dones.

- Hi ha 200 milions d'analfabets en l'espai francòfon i d'aquests, dos terços són dones.

- El 54% de les dones africanes no tenen accés a l'educació.

- Per l'extrema violència a l'escola, per l'assetjament de professors i companys d'escola, moltes no passen de l'ensenyament primari al secundari.

- El cas de les dones malianes, que han de caminar de 30 a 40 quilòmetres per anar a buscar aigua i, mentre elles no hi són, els mateixos veïns els violen les filles.

- El cas de Mauritània, on moltes dones són esclaves i, com a tals, no

tenen cap dret: ni de propietat ni de poder fundar una família...

- El doble càstig al Marroc, on moltes dones s'han de casar per força amb el seu violador per raons culturals lligades a l'honor.

- Les interpretacions dels textos religiosos en detriment de la condició de les dones denunciades per dones tunisianes.

- El fet que el 70% de les persones amb sida a l'Àfrica siguin dones.

- Les dones d'entre 15 i 44 anys moren més de violència que de paludisme, sida i càncer junts.

Denis Mukwegwe, ginecòleg a la República Democràtica del Congo, que ha operat avui dia 30.000 dones de les seqüeles de violacions a les províncies del Nord i del Sud de Kivu, va lamentar que en un món cada dia més globalitzat no existís una regulació de la protecció dels drets de les dones i va proposar la creació d'una jurisdicció internacional per lluitar contra les violències envers la dona.

També va pronunciar una de les frases més fortes de la conferència dient que actualment el cos de la dona ha esdevingut el camp de batalla de les guerres. Frase impactant que va ser represa pel ministre d'Exteriors, Laurent Fabius, en el discurs de cloenda del fòrum.

En la seva conclusió, el ministre francès va admetre que a França també calia treballar molt per arribar a la igualtat de gènere.

Efectivament, hi ha 75.000 violacions a França cada any i, d'aquestes, només una dona de cada deu ho denuncia. El cost de les violències conjugals a França representa 2,5 milions d'euros.

La setmana passada, Andorra va tenir l'honor de rebre la visita del senyor Ban Ki-moon, secretari general de les Nacions Unides, i en el seu discurs ens va felicitar per ser el segon país en representació femenina en el parlament, incitant-nos a través del nostre exemple a ser un model per al món sencer.

Com a andorrana, dona i membre del Consell General pel Partit Socialdemòcrata, n'estic orgullosa.

El que no tinc tan clar és que la configuració del nostre parlament sigui sempre la mateixa en el futur. Lamento no poder dir que aquesta paritat sigui present en els altres llocs de decisió importants: en el Govern, el món de la justícia, el món empresarial...

Per arribar a ser un bon exemple per a tots, encara tenim feina per endavant.

En aquests moments, tenim un de-

bat interessant sobre la taula, que ha fet, fa i farà córrer molta tinta. A través del recorregut de la llei de despenalització de l'avortament en els tres supòsits (perill per a la vida o la salut de la gestant, delictes relatius a la genètica i a la reproducció humana o contra la llibertat sexual, existència d'anomalies o malformacions del fetus) presentada pel nostre partit, demostrarem ara la sensibilitat andorrana als drets de la dona.

Serà l'ocasió de veure si el fet de tenir un 50% de dones parlamentàries, que tant orgull ens suposa, canviarà les sensibilitats i serà suficient per normalitzar una situació que tots sabem que existeix.

Encara que l'avortament estigui penalitzat a Andorra, les dones andorranes que per les raons que siguin volen interrompre el seu embaràs es desplacen als centres hospitalaris dels països veïns. Ho fan aquelles que tenen els mitjans per fer-ho i és clar que això és molt més fàcil per la proximitat que tenim amb els països veïns en ser un país petit.

Però jo em demano quin exemple donem als països del món, de paritat i justícia, que tant ens va agradar sentir de part del senyor Ban Ki-moon, quan no tenim solucionada de manera natural, oberta i transparent, una problemàtica tan bàsica de consideració dels drets, la dignitat i la llibertat de la dona andorrana.